

“Altın Işık” Dergisi Üzerine

Mehmet SOĞUKÖMEROĞULLARI*

ÖZET

Türkçü dergilerden biri olan *Altın Işık* dergisi, ekonomik sebeplerden dolayı sekiz sayı çıkar. Adını Ziya Gökalp’ın fikirlerinden alan dergi, insanlığın ııksızlığına ışık olmak amacıyla yayımlanır. Dergide milliyetçilik, tarih, edebiyat, eleştiri, şahsiyetler, röportajlar, güncel meseleler, çeviriler, tanıtım yazıları, şiirler ve hikâye yer alır. “Millet” kavramı üzerinde duran yazıların yanı sıra, az da olsa ırkçılık konusuna da değinilir. Siyasi olarak bütün Türkleri bir araya getirmek isteyen Turancılık ideolojisine de dergide yer verilir. Ancak Ziya Gökalp’ın Turancılık fikri eleştirilir. Onun, Türkçülük fikrini kendi içerisinde ayrıştırdığı üzerinde durulur. Türkçü-Turancı düşüncenin temel fenomenlerinden olan komünizm karşıtlığı *Altın Işık* dergisinde de yer alır. Hatta dönemin millî eğitim politikasında komünizm propagandası yapıldığı, dergide eleştirilen konulardandır. Buna karşılık Türkçü-Turancı düşünce içerisindeki komünizm karşıtlığı ile Yahudi karşıtlığını birleştirme anlayışı *Altın Işık* dergisinde görülmez. Osmanlı tarihi ile ilgili konuların yer aldığı dergide Ömer Seyfettin, Mehmet Âkif ve Rıza Nur’un milliyetçi yönleri vurgulanır. Musiki ve millî eğitim politikası üzerine röportajlara da yer veren *Altın Işık* dergisinde, dilenciler, göç gibi sosyal problemler üzerindeki fikirleri ihtiva eden makaleler de neşredilir.

Anahtar kelimeler: *Altın Işık, milliyetçilik, tarih, edebiyat, eleştiri.*

On the Journal of “*Altın Işık*”

ABSTRACT

Altın Işık, one of the Turkism journal is published eight volumes because of economic reasons. The journal is named after the ideas of Ziya Gökalp and it is intended to illuminate humanity, that is in darkness. There are nationalism, history, literature, criticism, figure, interviews, current affairs, translation, publicity papers, poems and story in the journal. As well as articles on the “nation” concept, articles in the journal referred to the issue of racism. Turanism which wants to bring all the Turks together as a political ideology, is included in the journal. But, Ziya Gökalp’s idea of Turanism is criticized. It is emphasized that he differentiated the idea of Turkism from his own idea. Anti-communism one of the phenomenon constituting Turkist-Turanist thought is included in *Altın Işık*. Even the communist propaganda of the national education policy of the era (1940’s) is criticized in the journal. However, understanding of uniting anti-semitism and anti-comunism in Turkist-Turanist thought doesn’t appear in *Altın Işık* journal. The Journal involves subjects on Otoman history and emphasizes nationalist aspects of Ömer Seyfettin, Mehmet Âkif and Rıza Nur. Articles comprising ideas on social problems such as immigration and beggars are also published in the journal that includes interviews on the national education policy and music.

Key Words: *Altın Işık, nationalism, history, literature, criticise.*

15 Ocak 1947 tarihinde yayım hayatına İstanbul’da başlayan ve sadece 8 sayı çıkabilen *Altın Işık* dergisi 25 Eylül 1947’de ekonomiden ve dağıtımdan kaynaklanan sorunlardan dolayı kapanır. Ziya Gökalp’ın ortaya koyduğu fikirler bağlamında adı

* Yrd. Doç. Dr., Gaziantep Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, 0506 2223429, sogukomeroğullari@gantep.edu.tr

konulan¹ dergi, zengin bir yazar kadrosuna sahiptir ve önemli yurt sorunlarını dile getirmektedir.² Dergi üzerine bugüne kadar hiçbir yazı kaleme alınmamış sadece, kısa tanıtıcı bilgiler verilmiştir.

Genel olarak edebiyat biliminin kullandığı yöntemlerden birisi tasvir ediciliktir. Tümevarımcı olan bu kuramlar, mevcut ve sınırlı sayıdaki metnin ortak yanları ve özel durumları üzerinde durur. “Sözgelimi, edebî metin çeşitlerinin ortak belirtilerini tespit ederek metinlerin hangi ortak paydalara dâhil edilebileceğini araştırmak bu kuramla mümkündür.”³ Bundan dolayı makaledeki amaç, *Altın Işık* dergisinin içerisindeki yazıları hem tasnif hem de tahlil etmektir. Dergide milliyetçilik, tarih, edebiyat, eleştiri, şahsiyetler, röportajlar, güncel meseleler, çeviriler, tanıtım yazılar ve edebî ürünler yer almaktadır.

Derginin ilk sayısında yer alan ve Atsız’a ait olan “Işık”⁴ adlı yazı derginin amacını ve yazılarının içeriği belirleyen bir manifestoya benzer. İnsanın “ışksızlık” yaşadığını düşünen Atsız, “ışık” kavramının Türk dilinde işlendiğini hatta mitolojilerde bile ışığın tesiriyle doğan çocuğun Türklere zafer ve şeref verdiğini ifade eder. *Altın Işık* dergisinin yayımlandığı dönemlerde Türk milletinin ışığa ihtiyaç duyduğunu düşünen yazar, bunun sebebini şu cümlelerle açıklar: “Yoksulluk ve hastalıkla, düşmanların kıyıcılığı ile, yabancıların iftirası ve sinsiliği ile, millî şuurun kaybolması ve millî kültürün o kültürü korumağa memur edilenler tarafından kasden baltalanmasıyla tehlikeler içinde kalan Türk milleti ilahî ışığa hiçbir zaman bu kadar muhtaç olmamıştı.”⁵ Atsız, destan devrinin kapandığını ve artık mucizeli ışığı gökten değil; kitap ve dergilerin sayfalarından beklemek gerektiğini vurgular ve *Altın Işık* dergisindeki yazılar, millî şuura hizmet ettiği sürece ışığın incecğini ifade eder. Bu cümlelere göre, *Altın Işık* dergisindeki yazıların amacı, millî şuurunu kaybetmiş Türk milletine millî bilincin verilmesidir. Ayrıca Kemaloğlu adlı şairin “Altın Işık”⁶ başlıklı şiirindeki “Durma, artık ele bir Altın Işık bayrağı al” mısrası gençlere *Altın Işık* dergisi için bir çağrı niteliği taşır. Kemal Abbas Altunkaş’ın da “Işık”⁷ şiirinin başında “Atsız Beğ’e saygılarımla” ifadesi yer aldıktan sonra şiirde ışıktan bahsedilir:

Işık, akın, akın tarihinde var
Işık dalga dalga oynar “Bayrak”ta
Işık kucak kucak dağlardan akar
Işık işlenecek kara toprakta

Koloğlu İhsan, “Altın Işık Yolu”⁸ adlı yazısında “Milliyetçiliğimizi, itibarlarımızla dolu bir tarih gururu taşıdığı nisbette, ileri ve aydın Türkiyenin yaratılması bahsinde istikbali de kucaklamaktadır. Maziyi “Türklük şuru”, hali “Türklüğün bugünkü davaları” ve istikbali de “yaratıcı ve yaşatıcı Türklük rubu” olarak benimsiyoruz.” ifadeleriyle *Altın Işık* dergisinin düsturunu açıklar. Ayrıca *Altın Işık* yolunun belirli bir zümrenin ve kalıplaşmış bir zihniyetin ürünü olmadığını açıklayan Koloğlu, bütün Türkçüleri tek bir bayrak altında toplamak istediklerini ifade eder. Yazının sonunda geçen “*Altın Işık, milliyetçiliği köklü*

¹ Necmeddin Sefercioğlu, *Türkçü Dergiler*, Türk Ocakları Ankara Şubesi Yayınları, Ankara 2008, s. 33-34.

² Günay Göksu Özdoğan, *Turandan Bozkırda*, İletişim Yayınları, İstanbul 2006, s. 266.

³ İlhan Genç, *Edebiyat Bilimi Kuramlar-Akımlar-Yöntemler*, Kanyılmaz Matbaası, İzmir 2007, s. 208.

⁴ Atsız, “Işık”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 1.

⁵ Atsız, “Işık”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 1.

⁶ Kemaloğlu, “Altın Işık”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 5.

⁷ Kemal Abbas Altunkaş, “Işık”, *Altın Işık*, 25 Nisan 1947, S. 4, s. 19.

⁸ Koloğlu İhsan, “Altın Işık Yolu”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 7.

bir şuur olarak ruhlarımıza sindirmek ve vicdanlarda imanlaştırmak yolunun yolcusudur.” ifadeleri derginin amacının netlik kazandığı cümlelerdir. Arif Nihat Asya'nın “Altın Işık” başlıklı yazısında ideoloji ve kültür malzemesinin farklı renklerden oluştuğu, fakat bunların bir altın ışık hâlinde birleşmediği takdirde ortak kültür, ülkü ve ideolojiden belirtilemeyeceğini belirtilir. Yazının sonunda *Altın Işık* dergisi “bu işi yapabilecek mi” diye bir soru sorar. Ona göre yapamasa bile böyle bir ışığın lüzumundan söz açacaktır. Arif Nihat Asya, “Altın Işık” yazısıyla dergiye ortak kültür, ülkü ve ideoloji maddelerini yol haritası olarak çizer. Muharrem Ergin “Davamız”¹⁰ başlıklı yazısında “*Altın-Işık, altın ülkemizi aydınlatmaz üzere yola çıkmıştır. Biz bugün bu yolda yalnız olmadığımızı, bir milletin bizimle beraber yürüdüğüne inanıyoruz.*” ifadeleriyle Arif Nihat Asya'nın ortak ülkü ve ideoloji kavramlarının “Türk milliyetçiliği”ne karşılık olduğuna yönelik açıklık getirir.

1. Milliyetçilik Üzerine Yazılar

Altın Işık dergisindeki yazıların temelinde milliyetçilik yer alır. Aynı yerlerde doğan insan topluluğu anlamına gelen millet sözcüğünden türemiş milliyetçilik veya ulusalcılık¹¹ kavramına farklı yaklaşımlar söz konusudur. Fakat genel olarak farklı yaklaşımlardan çıkarılabilecek sonuca göre millet, kültür, gelecek birliği, vatan, dil, ırk, tarih, gelenek ve görenek ve eğitim yönünden bir araya gelen kişiler topluluğu olarak tanımlanabilir. Bazen ırk kavramı, milletleşme süreci içinde görülmez. Ancak kan birliği, birçok durumda kendini ifade vasıtası olur. Dikkat edilmesi gereken husus ise, ırk kavramını diğer etnik toplulukları reddetmek olarak ele almayıp, çeşitlilik unsuru görüp, ilerleme vasıtası hâline getirebilmektir.¹² Dergide milliyetçilik üzerine yazılan yazılarda, ırkçılık, Turancılık, Komünizm düşmanlığı, ülkü veya gelecek tasarımı konuları yer alır.

Milliyetçiliğin temelinde, “millet” mefhumu vardır. Kemalöğlü, “Türk Kimdir, Kim Türktür, Millet Nedir?”¹³ başlıklı yazısında bu soruya cevap arar. Efsanelerden hareketle Türk'ün kim olduğu sorusuna cevap veren Kemalöğlü, 50-60 milyon kişi dışında hiç kimsenin Türk olmayacağını altını çizer. “Millet” mefhumunu “*soyu, dili, dileği bir olan fertlerden müteşekkül büyük cemiyetin adıdır*” şeklinde tanımlar. Anca CHP iktidarı “soy” unsurunu ortadan kaldırdığı için yazar tarafından eleştirilir. Milliyetçiliği şümulü bir çerçevede açıklamaya çalışan Faruk Kadri Demirtaş'ın “Türk Milliyetçiliğine Kısa Bir Bakış”¹⁴ başlıklı yazısında Türkçülük “*Türk milletini –ancak*

⁹ Arif Nihat Asya, “Altın Işık”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 3.

¹⁰ Muharrem Ergin, “Davamız”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 4-6, 19.

¹¹ “Milliyetçilik” kelimesi yerine bazen farklı anlamları olsa da “ulusalcılık” kelimesi de kullanılabilir. Buradaki ulusal kavramı, her ulusun geçirdiği evrim içinde kendisini belirleyen tarihsel koşulları yansıttığı gerçeğidir. Frederic Jameson ise, Üçüncü Dünya teorisine bağlı olarak yaşadığımız dönemde yazılan bütün eserlerin ulusalci eserler olduğunu söyler ve ulusalcılık fikrini postmodernizm ile birleştirir. Aijaz Ahmad ise, sol entelektüel için öncelikli olan ideolojinin ulusalcılık olduğunu söyler. Bk. György Lukacs, *Çağdaş Gerçekliğin Anlamı*, Cevat Çapan (çev.), Payel Yayınları, İstanbul 1979, s. 119; Aijaz Ahmad, *Teoride Sınıf, Ulus, Edebiyat*, (Çev. Ahmet Fethi), Alan Yayıncılık, İstanbul 1995, s. 119-120.

¹² Mehmet Soğukömeroğulları, *Turancılık Fikrinin Türk Romanına Yansıması (1908-2008)*, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü (Basılmamış Doktora Tezi), Ankara 2010, s. 35-37.

¹³ Kemalöğlü, “Türk Kimdir, Kim Türktür, Millet Nedir?” *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 4-5, 16.

¹⁴ Faruk Kadri Demirtaş, “Türk Milliyetçiliğine Kısa Bir Bakış”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 6-9, 18.

yegâne yolun milliyetçilik ideolojisi olduğuna inanarak-yükseltmek” şeklinde tanımlanır. Orhun Abideleri’nden beri varlığını sürdüren milliyetçiliğin ismi, Türkçülük olarak Ziya Gökalp tarafından sistemleştirilir. Her milletin kendine özgü milliyetçilik temayülleri vardır. Bunlardan Türk milliyetçiliği “*dilin sadeleştirilmesi, milli tarih görüşünün uyandırılması, içtimai müesseselerin teokratik hüviyetten lâik hüviyete geçirilmesi ve millileştirilmesi, klerikalizmin tasfiyesi*” başlıklarını taşır. Bunlardan büyük bir kısmı çözülmüştür. Ancak köy, tarım, nüfus gibi unsurlar çözüm bekleyen problemlerdir. Muharrem Ergin’in “Davamız”¹⁵ başlıklı yazısı Türk milliyetçiliği üzerine kuruludur. İnsanın maddi ve manevi iki yönü olduğuna değinen Muharrem Ergin, manevi yaşamanın ise iki merhalesi olduğuna dikkat çeker. Birincisi insanın bizzat yaşaması, ikincisi insanın kendi dışında yaşamasıdır. İnsan kendi dışına çıkmasıyla ebedi hayatı başlar. Bu da ancak insanın idealleri olmasıyla vuku bulabilir. “*Bundan dolayı bize göre bir insan idealist olduğu nisbette büyüktür. Bu bizim şaşmaz ölçümümüzdür.*” tespitinde bulunur. Türk milleti için tek yol Türk milliyetçiliğidir. Millet sosyal ve doğal bir gerçek olduğundan Türk milliyetçiliği hatta Türklerin birliği Türk için hiçbir zaman emperyalist bir hareket sayılmaz. Muharrem Ergin’e göre, Türk dış politikası da Türklerin birlikteliği üzerine kurulmalıdır.

Milliyetçilik konusunda diğer yazı Kemaloğlu’nun “Milliyetçiliğin Soysuzlaştırılması”¹⁶ başlığını taşır. Yazı hem milliyetçilik üzerine hem de dönemin siyasi iktidarına eleştiri özelliği gösterir. Moda ve maske milliyetçiliğin iki önemli düşmanıdır. Bir kısım milliyetçiler milliyetçiliği dıştan yıkamayacaklarını anlayınca onu içten yıkmaya derdine düşerler. Bu milliyetçilik için en büyük tehlikelerden biridir. Yazara göre, o dönemin siyasi iktidarı olan CHP’de milliyetçi bir parti özelliği göstermediğinden onun temennisi bir an önce Türkçü bir partinin kurulmasıdır. Nejdet Sançar “Millet İşlerinde Açık Sözlülük”¹⁷ yazısı da milliyetçi fikirler üzerine kaleme alınır. Türk milletinin sadece iyi taraflarının değil, eksik yönlerinin de belirtilmesi gerektiğini savunur.

Türk milliyetçiliğinin diğer boyutu olan “ırkçılık” Nejdet Sançar’ın “Türk Irkçılığı”¹⁸ başlıklı yazısında açıklanmaya çalışılır. Türk ırkçılığına ve milliyetçiliğe yapılan eleştirilere yazısında cevap veren Sançar, Alman ırkçılığı ile Türk ırkçılığı arasındaki farkları ve Türk ırkçılığının hiç kimsenin aleyhinde olmadığını sadece bir milletin saadetini istemek olduğunu belirtir. Türk milliyetçiliğinin düşmanları tarafından bu tür oyunlar oynandığından bahseder ve milliyetçilikten korkulmaması gerektiğini ifade eder.

Türk milliyetçiliğinin üzerinde durduğu diğer konu “Türk Birliği” meselesidir. Faruk Kadri Demirtaş ilk önce Türkiye’nin gelişmesi ve “Büyük Türkiye” olması, sonrasında gelecek Türk Birliği fikrine sahiptir. Yazının devamı olan “Büyük Türkiye ve Türk Milliyetçiliğinin Meseleleri”¹⁹ yazısında Anadolu üzerinde durur ve Anadolu’nun büyük dertlerini anlatmaya çalışır. Hayal ettiği “Büyük Türkiye”nin demokratik olduğunu ve vatandaşın hürriyetini kanunlar dışında hiçbir şeyin

¹⁵ Muharrem Ergin, “Davamız”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 4-6, 19.

¹⁶ Kemaloğlu, “Milliyetçiliğin Soysuzlaştırılması”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 6-8.

¹⁷ Nejdet Sançar, “Millet İşlerinde Açık Sözlülük”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 12-14.

¹⁸ Nejdet Sançar, “Türk Irkçılığı”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 4-7, 18.

¹⁹ Faruk Kadri Demirtaş, “Büyük Türkiye ve Türk Milliyetçiliğinin Meseleleri”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 9-10.

sınırlamadığını belirterek fikirlerini açıklar. “Turan” mefhumuna Muharrem Ergin’in “İrkçılık-Turancılık Yoktur Türkçülük Vardır”²⁰ yazısında da dikkat çekilir. Bu yazı diğer Turancı yazılardan farklı olarak Turancılık mefhumuna karşı çıkar. Ziya Gökalp’ın bu kavramı kullanmasının yanlış olduğunu ve bu kavramdan Anadoluçuluk, Türkiyecilik, Türkmencilik, Turancılık şeklinde merhaleler oluştuğunu ibraz eder. Oysa fikrin içerisinde bunlar yoktur ve milliyetçiliğe düşman olanlar bunu kendi amaçları doğrultusunda kullanmaktadırlar. Muharrem Ergin, “*Biç Büyük Türk Cemiyetinin dayandığı ve dayanması lazım gelen fikir sistemini Türk milliyetçiliği, kısaca Türkçülük olarak biliyoruz.*” ifadeleriyle “Turan” mefhumunun aslında Türk milliyetçiliği olduğunu ifade eder. Ancak terminolojide yine de Türk Dünyası kavramı kendine yer bulur ve *Altın Işık* dergisinde Zeki Urazoğlu “Sovyetlerin Türkleri İmha Politikası”²¹ yazısında Sovyetlerin Türkleri imha politikasında ekonomik, göçebeleri yerleştirme, göç ve tehcir, Türkistan tarlalarına yalnız pamuk ektirmek başlıca dört yöntemdir. Urazoğlu yazısında bu yöntemleri başlıklar hâlinde açıklar.

Bu dönemlerdeki Türkçü-Turancı harekete damgasını vuran fikir komünizm düşmanlığıdır. Türkçü-Turancı hareketin yazarları komünizme karşı çıkarken onu Yahudi düşmanlığı ile birleştirirler.²² Komünizm düşmanlığının kökeninde, köylü insanın şehirleşmemesi, sosyalist fikirlerin mazlum dünya devletleri teorisine Türk milletini dâhil etmek istememe, ahlak yönünden komünistleri düşük görme yer alır. Yazara göre, reel sosyalizmin cinsiyet ilişkilerindeki koyu ahlaklılığı görülmemek istenmez.²³ Buna karşılık, İlhan Darendelioglu’na göre, Türkiye’de komünist propaganda yapmak veya Komünist Partisi kurmak T.C. Kanununun 141. ve 142. maddeleriyle yasak edilmiştir. Bundan dolayı hiçbir komünist “Ben komünistim.” diyememektedir. Onlar yıkıcı, bölücü ve tahrik edici bir yapıya sahip olup, dine, Allah’a, ahlaka, tarihe ve geleneklerine karşı olmaktan öte düşmandırlar. Fakir insanların duygularıyla oynamaktadırlar.²⁴ *Altın Işık* dergisinde bu konuyla ilgili olarak bazı yazılara yer verilir.

Nejdet Sançar’ın “Demokrasilerde Komünistlerin Yeri”²⁵ başlıklı yazısında demokrasilerden komünistlerin faydalanması problemi üzerinde durur. Ona göre dünya bir tarafta eski demokrasiler diğer tarafta Bolşevikler olmak üzere ikiye bölünmüştür. Demokrasiler her fert için hürriyet düsturunu benimserken Bolşevikler sadece komünist olanlar için hürriyet anlayışını taşımaktadır. Bu anlayışı beslemeyenler için ise, ya tutsaklık ya ölüm vardır. Bu durumda Nejdet Sançar’a göre yapılacak şey, hürriyet prensibini komünistler için tanımamaktır. Söz konusu düşünce hiçbir zaman hürriyeti çiğnemek veya hürriyetten bir şeyler feda etmek anlamına gelmez. Çünkü komünistler başka bir cemiyetin ve devletin adamlarıdır. “*Hürriyet, hangi düşüncüyü ve kanaati taşırsa, bir milletin bütün çocukları için eşit olarak kabul edilmelidir. Fakat yalnız o milletin bütün çocukları için... yabancılar ve casuslar için hürriyet kabul edilemez. Ve dış şekli ne*

²⁰ Muharrem Ergin, “İrkçılık-Turancılık Yoktur Türkçülük Vardır”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 4-5, 18.

²¹ Zeki Urazoğlu, “Sovyetlerin Türkleri İmha Politikası”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 12-13.

²² Nizam Önen, *İki Turan*, İletişim Yayınları, İstanbul 2005, s. 315-316.

²³ Yüksel Taşkın, (2008), “Anti-Komünizm ve Türk Milliyetçiliği: Endişe ve Pragmatizm”, *Modern Türkiye’de Siyasî Düşünce 4 Milliyetçilik*, C.4., İstanbul 2008, İletişim Yayınları. s.618-634.

²⁴ İlhan Darendelioglu, *Türkiye’de Komünist Hareketleri*, Toker Yayınları, İstanbul 1976, s. 7-12.

²⁵ Nejdet Sançar, “Demokrasilerde Komünistlerin Yeri”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 6-7.

olursa olsun, gerçekte yabancı bir devletten olan, yabancı bir devletin casusu bulunan komünist için de hürriyet bahis mevzuu olamaz.” ifadelerinin yanı sıra Nejdet Sançar, vatani satmak ve hürriyeti boğmak isteyen casus takımı için de hürriyetin olmaması gerektiğini vurgular. Nejdet Sançar aynı yazının devamı niteliğinde olan “Türkçülük ve Komünistlik Çarpışmasında Kızılara Üstünlük Sağlayan Hususlar”²⁶ yazısında Türkçülük ve komünistlik çarpışmasında kızılara üstünlük sağlayan hususlar, teşkilatlılıkları, yıkıcılıkları, bol para sahibi olmaları, cemiyetteki haksızlıklar ve dayandıkları büyük kuvvetlerdir. Yazının devamı niteliğinde olan ve komünistleri anlatan Z. Urazoğlu “Sovyet Temsil Politikası”²⁷ adlı makalesinde Rusya’daki Türklere yapılan Ruslaştırma siyasetine dikkati çeker. Onların camileri kapattığı ve Abdullah, Ahmet gibi isimleri değiştirerek yerine İvan gibi isimler verdiğini anlatır. Çünkü hakiki komünist olmak için inkılabı uymak gerekir. Atsız “Propaganda”²⁸ başlıklı yazısında ilk önce “propaganda” kavramı üzerine düşüncelerini belirtir ve birçok insanın fikirleri yaymak için bu kavramdan faydalandığı üzerinde durur. Ancak propagandanın olumlu ve olumsuz yönleri vardır. Mesela ona göre, Türkiye’deki komünistler Rusya lehinde propaganda yapacaklarsa ilk önce Rus romanları tercüme ettirirler, sonra ucuz fiyata onları satarlar, romancının doğum ve ölüm yıllarında törenler düzenlerler ve onlara karşı bir sevgi oluştururlar. Sonra sıra romancının mensup olduğu millete gelir. Atsız’a göre, Türkiye Cumhuriyeti hem propagandaya değer vermek hem de menfi propagandaları önlemek açısından çok geridir. Buna örnek olarak Doğan Kardeş adlı çocuk dergisinde Eflatun Cem Güney’in bir hikâyesindeki şu satırlar örnek olarak verilir: “Hey insan oğlu, insan oğlu! Sen Allahın bol, insanın kat yerinde, geldin beni kurtardın. Seni sırtımda yedi yıl, yedi derya dolaştırsam gene hakkımı ödiyemem. Veren Allah ne muradın varsa versin. Ama ne olur, ne olmaz, Allahın işine pek güvenilmez. Bazen kuyruğu ile oynar, bazen kulları ile...” Atsız’ın bu metne yorumu ise şu şekildedir: “Görüyor musunuz ‘Bu toprağın masalları’ diye körpe beyinlere akıtılan zehiri?. Bu toprağın sahiplerinin en kullu varlık diye tanıdıkları ve ‘Tek’ bildikleri Allah bollaştırılarak kıymetten düşürülüyor. Sonra da kendisine itimad caiz olmayan bu Allah kuyruğu ile oynuyor.” Atsız’a göre, bu insanların amaçları Türk milletinin temel dayanaklarından biri olan Allah fikrini yıkmaktır. Bundan dolayı Türk anne ve babaları eğer milliyetçi iseler ve çocuklarını Türk yetiştirmek istiyorlarsa uyanık olmalıdırlar.

Türkçülük içerisinde dikkat çeken önemli konulardan biri gelecek tasarımı ve ülkü mefhumudur. Bu konuda özellikle gençler Türkçü hareket içerisinde önemli bir yere sahiptir. Hatipoğlu Ali’nin “Milliyetçi Fikirler ve Gençlik”²⁹ başlıklı yazısı Atsız’ın fikirlerinin devamı niteliğindedir. Çünkü Hatipoğlu Ali gençliğe bakışı noktasında milliyetçiliği ön plana alır ve eski neslin bıraktıkları işleri yeni nesilden tamamlamasını ister. Fakat gençliğin elinde hiçbir şey yoktur. Bundan dolayı “Türk Kültür Ocağı” kurulmalı, milliyetçiler ve gençler o çatı altında toplanmalıdır. Yılanoğlu “Din ve Ahlâk”³⁰ başlıklı yazısında, bir milletin geleceğinin yeni yetişen gençlerin karakter ve

²⁶ Nejdet Sançar, “Türkçülük Komünistlik Çarpışmasında Kızılara Üstünlük Sağlayan Hususlar”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 14-15.

²⁷ Z. Urazoğlu, “Sovyet Temsil Politikası”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 16-17.

²⁸ Atsız, “Propaganda”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 3.

²⁹ Hatipoğlu Ali, “Milliyetçi Fikirler ve Gençlik” *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 9.

³⁰ Yılanoğlu, “Din ve Ahlâk”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 4-7, 18.

ahlakları ile doğru orantılı olduğu üzerinde durur. Atsız “Unutmayacağız”³¹ yazısında milletlerin ülkülerinden bahsederken, Türk milletinin ülküsünün olmadığını açıklar. Diğer milletler gençlerine bir ülkü vermiş ve ellerinden çıkan toprakları tekrar almak için onları göreve çağırmıştır. Oysa Türkiye’de Falih Rıfki Atay dün Türklerin olan yerleri “Rumeli’yi Unutalım” başlıklı yazısıyla anlatır ve o yerlerin tekrar Türklerin olmasıyla ilgili bir çağrıda bulunmaz. Atsız bu durumun yanlış olduğunu savunur ve yazısını “Unutmayacağız... Ölüirken, gözlerimizde parlayan son ışık milli mirasın hayali olacaktır.” ifadeleriyle bitirerek, o şanlı günlerin peşinde olduklarını belirtir.. Bu durumu Kemaloğlu “Aşağılık Duygusu”³² etrafında yorumlamaya çalışır. Türk milleti Orhun Abidelerinden başlayarak üstünlük vasfını ilga etmesine rağmen, büyük ölçüde aşağılık hastalığına tutulmuştur.

2. Tarih Konulu Makaleler

Bir milletin hafızası olarak düşünülen tarih, Türkçü-Turancı hareket içerisinde İslamiyet’ten önceki Türk tarihini temel alarak bulur. Ancak özellikle Rıza Nur ve Nihal Atsız Türkiye Cumhuriyeti’nin Türk Tarih Tezi’nden farklı olarak Türk tarihinin sürekliliğini vurgularlar. Bundan dolayı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin dokuz yüz yıllık bir tarihi olduğunu ve Selçuklu dönemiyle başlatılması gerektiğini düşünürler.³³ Bundan dolayı *Altın Işık* dergisindeki yazıların Sultan Osman dönemiyle başladığı görülür. Dergide Sultan Osman, Fatih, Kanuni Sultan Süleyman dönemleri ile Ermeni istekleri konusunda yazılar neşredilir.

Nejdet Sançar “Devlet Adamı”³⁴ yazısında Sultan Osman ile Ayas Paşa’yı karşılaştırır. Sultan Osman öldüğünde çok az mal sahibiyken Ayas Paşa öldüğünde oldukça fazla mal mülk sahibidir. Sultan Osman devletin istediği adam, Ayas Paşa istemediği adamdır. Ayas Paşa oturtulduğu makamı her şeyden çok bir gelir kaynağı olarak görür. Sançar’a göre, devleti yükselten Sultan Osman gibiler, batıran Ayas Paşa gibilerdir. Türkiye birincilere muhtaçtır.

İsmail Hami Danişmend’in “Fatih’in Moskof Tehlikesini Önleme ve Karadeniz Siyaseti”³⁵ başlıklı yazısında, Fatih dönemindeki Karadeniz siyasetinin sebebi olarak Boğdan Prenslüğünü sıkıştırmak ve gittikçe kuvvetlenmekte olan Moskova Prenslüğü’nin daha fazla genişlemesini engellemek olduğundan bahsedilir. Cengiz Hanedanı’nın Kıpçak Hanlığı’na bağlı olan Moskova Prenslüğü’nin başında “Büyük İvan” ismiyle şöhret bulan Rus prensi bulunmaktadır. Bizans İmparatoru Paleoloğos’un kardeşi Thomas’ın kızıyla evlenen Büyük İvan, böylece hem Bizans’ın varisi olmak hem de Moskova Prenslüğünü Ortodoksluğun yeni merkezi hâline getirmek istemektedir. Bunları gören Fatih, böyle bir vaziyete karşı çeşitli tedbirler alır. Bu tedbirler doğrultusunda çeşitli seferler düzenleyen Fatih, Kırım, Ceneviz gibi yerleri fetheder. İstanbul’un fethinden sonra Karadeniz sahillerini alarak Karadeniz’i bir Türk gölü hâline getirecektir. Nitekim sonuç bu şekilde cereyan ettikten sonra Kırım Hanlığı’nın saltanat mücadelesine Mengli Giray atanarak son verilmiştir. Böylece Kırım Hanlığı

³¹ Atsız, “Unutmayacağız”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 3-4.

³² Kemaloğlu, “Aşağılık Duygusu”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 2.

³³ Nizam Önen, *Age*, s. 314.

³⁴ Nejdet Sançar, “Devlet Adamı”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 6.

³⁵ İsmail Hami Danişmend, “Fatih’in Moskof Tehlikesini Önleme ve Karadeniz Siyaseti”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 2-3.

belirli bir süre istiklâlsiz kalmış olmasına rağmen Rusların ve Cinivizlilerin tahakkümü altında kalmaktan kurtulmuştur. Genelde Osmanlı tarihiyle özelde Fatih dönemiyle ilgili diğer yazı Kırzıoğlu'nun “Osmanlıların Hazar Kıyılarını Fethi ve Tiflis Müdafaası”³⁶ adını taşır. Yazı Fatih Dönemindeki Osmanlı ile Akkoyunlu Devleti arasındaki mücadeleyi anlatarak başlar ve bu mücadeleyi Bozok ve Üçokların mücadelesi olarak görür. 1473 yılında Fatih ile Uzun Hasan'ın Otlukbeli Savaşı'nda karşı karşıya gelmesi üzerinde durur. 1578 yılında III. Sultan Murad döneminde Safavi ordusunun yenilmesi üzerine Tiflis Kalesi yolunun Türklere açılmasından bahseder. Aynı yıl Tiflis Kalesi kan dökülmeden alınır. 1579 yılında Safevi ordusu Tiflis Kalesini sararak hücumla geçer. Beylerbeyi Mehmet Paşa ve kardeşi Hasan Paşa Tiflis'i Safavilere karşı korurlar. 1579 Temmuz ayı sonlarında Maraş Beylerbeyi Mustafa Paşa'nın yardıma gelmesiyle Safeviler püskürtülür. Bu olay Kırzıoğlu'na göre, dosta ve düşmana karşı vatan müdafaası ve devlet şerefi uğruna nasıl felaketlere katlanılabileceğini göstermiştir.

İsmail Hami Danişmend'in “Kahraman Türk Kadınları”³⁷ yazısı Kanuni Sultan Süleyman ve Piri Mehmet Paşa'nın Rodos Kalesini fethini konu edinir. Ayrıca güzel bir Türk kızı da ordu ile savaşır ve şiddetli işkenceler görsen bile sırlarını ifşa etmez. Yaşar Gökçek “Akıncılar”³⁸ başlıklı yazısında hikâye üslubuyla Türk akıncılarından Köse Mihâl ve onun çocuklarını anlatır.

Kırzıoğlu, “Ermeni İstekleri ve Tarih”³⁹ başlıklı yazısında gazetecilerden Şahin Giray'ın, 30 Nisan 1947'de başlayıp 4 Mayıs'ta biten Amerika'daki Ermeni Millî Komitesinin düzenlediği kongre hakkında bilgi verildikten sonra Ermeni meselesini bilimsel bir şekilde tetkik eder. Ermeni meselesini Selçuklulardan önce ve Selçuklulardan sonra diye iki kısma ayırır ve meselenin kökeninde Rusların olduğunu açıklar. Çünkü ona göre, Ruslar sıcak denizlere inmek için Ermenileri Türklere karşı kışkırtmışlar ve kullanmışlardır.

3. Edebiyat Konulu Yazılar

Bu konuyla ilgili dergideki ilk yazı Muharrem Ergin'in “Âkif ve İstiklâl Marşı”⁴⁰ başlığını taşır. Yazı Mehmet Akif için Türk Talebe Birliği'nin anma töreni yapması üzerine kaleme alınır. Muharrem Ergin'in “*Bu törenin ihtişamı bir kere daha gösterdi ki, Türk gençliği ile Akif'in arasına bir uçurum sokmak isteyenler, daima o uçuruma düşmeğe mahkûmdurlar.*” ifadesi, Mehmet Akif ile gençler arasına nifak sokmak isteyenlere karşı kaleme alındığını gösterir. Akif'in millet adamlığı, şairliği, Müslümanlığı, mütefekkirliği üzerinde durulduktan sonra kendisi için az yaşadığı milleti için ağladığı vurgulanmıştır. “*Millletin büyüklüğüne ve istiklâline O'nun kadar iman etmiş kahramanlar azdır.*” ifadeleriyle de milliyetçi yönüne atıfta bulunulmuştur. Gözü istikbalde olan Akif, Muharrem Ergin'e göre, Türk gençliği için karakter örneğidir. Çanakkale Savaşı'nı kuvvetli bir

³⁶ Kırzıoğlu, “Osmanlıların Hazar Kıyılarını Fethi ve Tiflis Müdafaası”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 11-13.

³⁷ İsmail Hami Danişmend, “Kahraman Türk Kadınları”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 6.

³⁸ Yaşar Gökçek, “Akıncılar”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 16-17.

³⁹ Kırzıoğlu, “Ermeni İstekleri ve Tarih”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 14-18; “Ermeni İstekleri ve Tarih II”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 12-15.

⁴⁰ Muharrem Ergin, “Âkif ve İstiklâl Marşı”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 4.

şekilde tasavvur eden Mehmet Akif, İstiklal Harbinde imanını son raddeye ulaştırmış ve bir milletin damarlarını alevlendirecek hâle getirmiştir.

Orhan Şaik Gökyay'ın "Boş Raflar"⁴¹ başlıklı yazısı Türk edebiyatı tarihinde unutulmuş ve eserleri layığıyla basılmayan sanatçılar üzerine kaleme alınır. Çünkü "en büyüğünden en küçüğüne, en tanınmış ve sevilmişinden en çok hırpalanmışına kadar; en yakın, batta yaşayan isimlerden asırların öbür başında dikilip duranlara kadar hiçbir isim yoktur ki, eserlerini derli toplu, düzgün, bir boyda, bir arada ve heyhat tam bulabilelim." Bundan dolayı sanatçıların eserlerinin yeri kütüphane raflarında boş durmaktadır.

Edebiyatla ilgili yazıların diğer bir kısmını edebî şahıslarla ilgili olanlar oluşturur. Bunlardan ilki Müftü oğlu Nihad'ın "Ömer Seyfettin"⁴² başlıklı yazısıdır. Yazar Ömer Seyfettin'in genellikle üzerinde durulmayan Türkçülük yönüne dikkat çekmeyi amaçladığını ifade eder. Millî Edebiyat hakkındaki fikirleri lisan ve vezin üzerine kuruludur. Nasyonalist milliyetçi olan Ömer Seyfettin, Osmanlılık zihniyetinin karşısındadır ve bir milletin istikbalini yeni neslin elindedir. Turancılığı Türkçülüğün bir kolu olarak gören Ömer Seyfettin, hem kültürel hem de siyasi bir birliktelik arzusundadır. Ömer Seyfettin'den sonra Faruk Demirtaş'ın "Cemal Nadir'in Arkasından"⁴³ başlıklı yazısı, Cemal Nadir'in ölümü üzerine kaleme alınır. Yazıda Cemal Nadir'in nüktesi, çizgisi, merhamet duygusu, sosyal düzensizlikleri eleştirisi konularına dikkat çekilir. Demirtaşoğlu Faruk "Ziya Gökalp'in Manzumeleri"⁴⁴ yazısında Ziya Gökalp'in *Türkçülüğün Esasları* adlı kitabındaki sanatla ilgili bölümleri hayata geçirmeyi amaçladığını ifade eder. İlk önceleri karamsar ve eski dille manzumeler yazan Gökalp, zamanla sadece hece vezni ve terkipsiz dil ile şiirlerini vücuda getirir. Masal ve menkıbelerden oluşan şiirleri başarılı sayılmaz. Ancak onun eserleri sanat başarısı yönüyle değil, mefkûre yönünden değerlendirilmelidir.

4. Eleştiri Yazıları

Altın Işık dergisindeki eleştiri yazıları edebî, şahıslara yönelik ve sosyal eleştiriler olmak üzere üç kısma ayrılır. Bunlardan ilk bölümde yer alan Hikmet Dizdaroğlu'nun "Cem Sultan-Hayati ve Şiirleri"⁴⁵ başlıklı yazısı Prof. Dr. Cavid Baysun'un aynı adlı eseri üzerinedir. Yazı tanıtım ve eleştiri olmak üzere iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde Cavid Baysun'un eserinin tanıtımı yapılır. İkinci bölümde ise, eserdeki eksiklikler belirtilir. İlk eksik Hasan Bayati'nin "Câm-ı Cem-Âyîn" adıyla yazarak Cem Sultan'a takdim ettiği meşhur Osmanlı silsilenâmesinden bahsedilmemesidir. İkinci eksik okuma hataları üzerinedir. Üçüncü eksik ise, 300-400 adet şiiri olduğundan bahsedilen Cem Sultan'ın kitapta sadece 87 şiirine yer verilmesidir. Atsız "Kültür Davasının Başı"⁴⁶ makalesinde ilk önce klasik eserlerin çevirisi konusuna eleştirilerini dile getirirken daha sonra imlâ konusunda birliktelik olmadığını tenkit eder. Çünkü belirli bir imlâ sistemi yoktur. İmlânın istikrarsız olmasında millî düşmanların rolü olduğunu da ayrıca belirtir.

⁴¹ Orhan Şaik Gökyay, "Boş Raflar", *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 4-5.

⁴² Müftü oğlu Nihad, "Ömer Seyfettin", *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 6-8.

⁴³ Faruk Demirtaş, "Cemal Nadir'in Arkasından", *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 18-20.

⁴⁴ Demirtaşoğlu Faruk, "Ziya Gökalp'in Manzumeleri", *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 14-15.

⁴⁵ Hikmet Dizdaroğlu, "Cem Sultan-Hayati ve Şiirleri" *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 13-14.

⁴⁶ Atsız, "Kültür Davasının Başı", *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 3.

Şahıslara yönelik eleştirilerin ilkinde, *Altın Işık* dergisinin ikinci sayısında içişleri bakanı Sökmen Süer’e açık bir mektup yazılır ve onun milliyetçi yönüne olumlu eleştiriler dile getirilir. Atsız “Millî Mukaddesat Düşmanları”⁴⁷ yazısında A. Buharalı’nın “Mustafa Kemal Ruhu” başlıklı yazısını eleştirir. Atsız Türk bayrağını ve tarihte yer etmiş önemli kişileri “millî mukaddesat” olarak görmektedir. Oysa Buharalı Yıldırım Beyazıt ve Fatih Sultan Mehmet hakkında olumsuz eleştirilerde bulunmuştur. Bunun üzerine Atsız, Yıldırım Beyazıt ve Fatih Sultan Mehmet’in Türk tarihindeki öneminden bahsederek ona cevap verir. Atsız, derginin beşinci sayısında “Hasan Âli Hesap Vermelidir”⁴⁸ yazısıyla o dönemin Millî Eğitim Bakanı Hasan Âli Yücel konusundaki eleştirilerini ifade eder. Paragraftan anlaşılacağı üzere eleştiri hem olumlu hem de olumsuz bir anlam ifade etmektedir.

Diğer eleştiri yazıları, o günkü sosyal problemlerle ilgilidir. Hacıhabiboğlu Nuri “Sefalet Çiçekleri (Dilenciler)”⁴⁹ başlıklı yazısında Türkiye’deki dilencilerin sosyal bir dert olarak dilencilikten bahseder. Ona göre, dilenciler maddi olarak fakir olan insanlar değildir. Aynı yazar “Göç”⁵⁰ başlıklı yazısında Karadeniz insanının hayatının yollarda geçtiğini ve göçebe hayatın zorluklarını anlatır.

5. Şahsiyetler Üzerine Yazılar

Altın Işık dergisinin sekizinci ve son sayısı Rıza Nur’a ayrılmıştır. İlk yazı Türkân Türk’ün “İki Yüzlü Vesika”⁵¹ başlığını taşır. Hasan Âli Yücel ile Rıza Nur’un karşılaştırmalı olarak anlatıldığı makale, “büyük Türk evladı” olarak Rıza Nur’u gösterirken İsmet Paşa’nın Rıza Nur’u tahkir eden konuşmasını Hasan Âli Yücel’in tesiriyle söylediğini açıklar.

Kemaloğlu “Türklüğün Büyük Sevdası”⁵² yazısında Rıza Nur’u Türklüğün büyük aşığı olarak tanıtır. Yusuf Kemal Tengirşenk “Rıza Nur”⁵³ yazısında Rıza Nur’la ilgili anılarından bahseder. Nejdet Sançar “Rıza Nur ve Türklük Meseleleri”⁵⁴ yazısında Rıza Nur’dan dinlediği konuşmalarından Türkcülük üzerine olanları kaleme alır. Bu konuşmalara göre, Rıza Nur’un milliyetçilik anlayışının temelinde Türkiye yer alır. Türk ırkının en büyük düşmanı, Moskoflar, gayri Türkler ve mikroplardır. Eğer Rusya yıkılmaz ve kendi sınırlarına çekilmezse Türkcülerin “Dış Türkler” meselesi ortadan kalkacaktır. Rıza Nur’dan ölümüne çok üzülen Nejdet Sançar, zamanla kanaatinin değiştiğini ifade eder. Çünkü o ölmüş olmasa diğer Türkcüler gibi eziyetlere maruz kalacaktır. Kırcıoğlu “Rahmetli Rıza Nur Beğ’in Millî siyaset, kültür görüşü ve ülküsü”⁵⁵ başlıklı yazısında Rıza Nur’un siyaset, kültür ve ülkü konusundaki görüşleri ifade edilir. İzzettin Şadan “Rıza Nur’un Son Günü”⁵⁶ ve Yüzbaşıoğlu Osman “İki

⁴⁷ Atsız, “Millî Mukaddesat Düşmanları”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 12-14.

⁴⁸ Atsız, “Hasan Âli Hesap Vermelidir”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 3-5.

⁴⁹ Hacıhabiboğlu Nuri, “Sefalet Çiçekleri (Dilenciler)”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 16-17.

⁵⁰ Hacıhabiboğlu Nuri, “Göç”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 8-9.

⁵¹ Türkân Türk, “İki Yüzlü Vesika”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 2.

⁵² Kemaloğlu, “Türklüğün Büyük Sevdası”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 3.

⁵³ Yusuf Kemal Tengirşenk, “Rıza Nur”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 4-5.

⁵⁴ Nejdet Sançar, “Rıza Nur ve Türklük Meseleleri”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 6-7.

⁵⁵ Kırcıoğlu, “Rahmetli Rıza Nur Beğ’in Millî siyaset, kültür görüşü ve ülküsü”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 9-10.

⁵⁶ İzzettin Şadan, “Rıza Nur’un Son Günü”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 11.

Yıldönümü ve Bir Cevap”⁵⁷ yazılarında Rıza Nur’la ilgili hatıralarını kaleme alırlar. Atsız “Büyük Türkçü Doktor Rıza Nur”⁵⁸ yazısında Rıza Nur’un hayatını anlatır.

6. Röportajlar

Altın Işık dergisi liselerde okutulan Türkçe-edebiyat kitaplarıyla ilgili İsmail Hami Danişmend ile bir mülakat yapar ve “Türk Edebiyatını İstihfaf Eden Maarif Vekâletinin Tuhaf Fikirleri”⁵⁹ başlığıyla yayımlar. İsmail Hami Danişmend’e ilk olarak “Şimdi liselerimizde okutulmakta olan edebiyat kitaplarını gördünüz mü?” sorusu yöneltilir. Buna verilen cevapta ilk olarak Türkçe ve edebiyat kavramlarının birleştirilmesi konusu üzerinde duran Danişmend, ayrıca kitaplarda “yazın” denilen ve umumi edebiyat anlamına gelen bir kelimenin de kullanıldığını belirtir. Ona göre, bu durumda Türkçe yerine “Türk yazını” denmesi gerekir. Ancak kitaplarda böyle bir kullanım da olmadığından söz konusu durum “tenakuz” oluşturmuştur. Bütün dünyada bir edebiyat ilminin mevcut olduğundan bahseden Danişmend’e göre, “Dünyada hiçbir Maarif Vekâleti kendi milletinin eski kültürüne böyle hücum etmemiş ve bilbassa böyle haksız tarizlerde bulunmamıştır.” Ayrıca çeviri faaliyetine girilmesi sıkıntılıdır. Çünkü dünyada her millet millî edebiyat olarak kendi edebiyatını okur ve modernizm, demokrasi ve yeni kültüre uygunluk aramaz. Kitapların tertip ve içeriğinde de ciddi hatalar mevcuttur.

Ercümen Berker’in İstanbul konservatuvarı ilmî kurul başkanı Hüseyin Sadeddin Arel ile yaptığı “Üstadımla Konuştum”⁶⁰ başlıklı röportajının başında musikiyle hep musikiye yabancı olanların uğraştığını vurgular. Röportajda Türk musikisinin hâlâ yaşadığı, millî olduğu üzerinde durulur. Türk musikisinin gelişimi için Türk ve Batı musikilerinin her ikisinde de beste yapabilecek Türk gençleri yetiştirmek gerekir. Aynı zamanda Türk musikisi Batı musikisinden daha polifonik, başka bir deyişle daha çok seslidir.

Koloğlu İhsan “Reşit Safvet Beğ ile bir mülâkat”⁶¹ röportajındaki konu Rıza Nur’dur. Konuşmanın sonunda Rıza Nur’un üç özelliği ön plana çıkar:

1. “Rıza Nur Türklüğe âşıkta, Türk yurduna ve milletine taassub derecesinde muhabbeti vardı.
2. Mutaassıf bir yavaşmalar aleyhtarı idi.
3. Üçüncü bir taassubu da İttihat ve Terakki aleyhtarlığıdır.”

7. Güncel Meseleler

Dergide yer alan ve yazarı belli olmayan “İrkçılık Turancılık Davası”⁶² konulu makale 19 Mayıs 1944 Mayısından beri hapiste olan Türkçülerin, 31 Mart 1947 yılında serbest bırakılmalarını konu alır. Yazıya göre bu karar, hapse atılan bir avuç Türkçünün değil, mahkûm edilmek istenen Türk milliyetçiliğinin beraat kararıdır. Yazının sonunda

⁵⁷ Yüzbaşıoğlu Osman, “İki Yıldönümü ve Bir Cevap”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 12.

⁵⁸ Atsız, “Büyük Türkçü Doktor Rıza Nur”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 13-16.

⁵⁹ Altın Işık, “Türk Edebiyatını İstihfaf Eden Maarif Vekâletinin Tuhaf Fikirleri”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 7-9, 19.

⁶⁰ Ercümen Berker, “Üstadımla Konuştum”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 16-17.

⁶¹ Koloğlu İhsan, “Reşit Safvet Beğ ile bir mülâkat”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 8.

⁶² “İrkçılık Turancılık Davası”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 5, 8.

“Türkçülüğün geçirdiği bu büyük imtihan dolayısıyla bütün Türkçülere ‘büyük geçmiş olsun’ dileriz.” ifadesi kullanılır.

Aksam Yusufoglu’nun “Esir Kamplarından Bir Mektup”⁶³ yazısı Almanya’da o günlerde Türklerin yaşadığı sorunları anlatan bir mektuptur. Bu mektup geldiği şekliyle aynen dergide yayımlanır. Atsız “Millet’in İfşaatı”⁶⁴ yazısında *Millet* dergisinde yer alan Türkiye’deki Moskofçuluk faaliyeti ve bu faaliyetin mazisi hakkındaki yazıları taltif eder. Ayrıca Atsız, Halk Partisi’nin içerisine giren Moskofçulardan haberdar olduklarını ve neden Türkçülere düşman olduklarını anladıklarını ifade eder.

Bahadır Dülger, “Dağınıklık ve Durgunluk”⁶⁵ başlıklı yazısında insanların küçük hesaplar ve menfaat dairesi içerisine kapandığından bahseder. Birbirlerinden uzaklaşan insanlardan bahseden yazı, dağınıklık ve durgunluk hâlinin gençlerde daha fazla görüldüğünü ifade eder ve gençlikte görülen söz konusu durumun en büyük düşman olduğuna dikkat çeker. Nejdet Sançar, “Dalkavuk”⁶⁶ yazısında dalkavuğun Türkiye’de en çok rastlanan insan tipi olduğundan bahseder. Ona (dalkavuğa) göre en iyi, güzel ve doğru yukarının (hükümetin) dedikleridir. Bundan dolayı dalkavukları Türk milliyetçiliğinin en büyük düşmanı olarak tarif eder.

Türkân Türk “2 Numaralı Hasan Âli”⁶⁷ ve “Öyle Değil Seraceddin”⁶⁸ yazıdan *Cumhuriyet* gazetesinde çıkan iki yazıdan hareketle dergide yer alır. İlkinde Hasan Âli Yücel, ikincisinde Recep Peker kabinesi eleştirilir.

8. Çeviriler

Humphry Sandwith’in *A Narrative of the Siege of Kars* kitabının ikinci kısmından bir bölüm “Halkımızın Gösterdiği Kahramanlık Hakkında Bir İngiliz Zabitinin Hâtıraları”⁶⁹ başlığıyla Nazan Danişmend tarafından nakledilir. Kırım Savaşı sırasında Kars ahalisinin 10 Haziran 1855 ile 2 Teşrinevvel 1855 tarihindeki üstün başarısını anlatan yazıda, bölge insanının dini ve namusu için savaştığı özellikle vurgulanır. Rusların Kars ahalisine karşı 29 Eylül 1855 tarihinde açtığı savaşı özellikle anlatan yazar, Kars’ın bazı sofu Müslümanlarının 10.000 kişilik bir semavi ordu gördüklerini, savaştan sonra da ordunun kaybolduğunu belirtir. Ellezoğlu, Lamennais’ten “Birlik En Büyük Kuvvet”⁷⁰ yazısını Türkçeye çevirir.

9. Tanıtım Yazıları ve Diğer Yazılar

Kırzioğlu’nun “Umumî Türk Tarihine Giriş I”⁷¹ başlıklı yazısı Profesör Doktor Ahmet Zeki Velidî Togan’ın *Umumî Türk Taribine Giriş Cild I* kitabının tanıtımını yapar. Nurettin Topçu “İdeal ve İdeoloji”⁷² yazısında Remzi Oğuz Arık’ın aynı adlı kitabının tanıtımını yapar. Demirtaşoğlu Faruk Kadri’nin “Türkleşmek, İslâmlaşmak,

⁶³ Aksam Yusufoglu, “Esir Kamplarından Bir Mektup”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 2.

⁶⁴ Atsız, “Millet’in İfşaatı”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 3.

⁶⁵ Bahadır Dülger, “Dağınıklık ve Durgunluk” *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 12.

⁶⁶ Nejdet Sançar, “Dalkavuk”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 13.

⁶⁷ Türkân Türk, “2 Numaralı Hasan Âli”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 2.

⁶⁸ Türkân Türk, “Öyle Değil Seraceddin”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 2, 16.

⁶⁹ Nazan Danişmend (Nakleden) “Halkımızın Gösterdiği Kahramanlık Hakkında Bir İngiliz Zabitinin Hâtıraları”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 10.

⁷⁰ Lamennais, “Birlik En Büyük Kuvvet” (Çev. Ellezoğlu), *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 18.

⁷¹ Kırzioğlu, “Umumî Türk Tarihine Giriş”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 9, 19.

⁷² Nurettin Topçu, “İdaal ve İdeoloji”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 18-19.

Muasırlaşmak⁷³ başlıklı yazısında hem Ziya Gökalp'ın aynı adlı kitabı tanıtılır hem de tahlil edilmeye çalışılır.

Fındıkoğlu'nun "Altın-Işık'ın Aydınlığı Karşısında Soyadlarımız ve Yeni Cereyanlar I"⁷⁴ başlıklı yazısında soyadı meselesinin hukuki boyutunu inceler. Aynı yazının devamı niteliğinde olan "Altın-Işık'ın Aydınlığı Karşısında Soyadlarımız ve Yeni Cereyanlar II" başlıklı yazısında soyadının gerekli olduğunu ve soyadı kanunundaki "ciddilik şiarı"nın önemli olduğunu belirtir. Ancak yazara göre, verilen soyadlarında (gösterilen örneklerle) bir gayri ciddilik söz konusudur.

10. Edebî Eserler

Şiirler: Cahide Turan "Geçmiş Anarken"⁷⁵, "Dün"⁷⁶, Kemaloğlu "Altın Işık"⁷⁷, "Bir Türk Güzeline"⁷⁸ Mehmed Halid Bayrı "Fatih"⁷⁹, "İstanbul'a Dair Mısralar"⁸⁰, Niyazi Sabri Ergül "Bir Yıldönümü"⁸¹, Tevetoğlu, "Kızım Filiz Hatun'a Yazdıklarım"⁸², "Dostlara Sesleniş"⁸³ Çavdaroğlu "Ben"⁸⁴, Tahsin Atakan "İstek"⁸⁵, "Sabah"⁸⁶ Celâl Turanibaşer "Kınamayın Dostlarım"⁸⁷, "Çağırış"⁸⁸, Selahattin Avcı, "Gül Bağları"⁸⁹, Yanıkoğlu, "Benmiyim"⁹⁰, "Demokrasi – C.H.P. Dili ile"⁹¹ Selahattin Savcı, "Tokata Türküler"⁹², "Yaprak"⁹³, "Balıkesirde Sabah"⁹⁴ "Kemal Abbas Altunkaş "Işık"⁹⁵, Yaşar Faruk, "Red"⁹⁶, Raci Damacı, "Yedek Subaylar"⁹⁷, İsmail Mustafa Manaflar, "Emirgânda Yazı Beklerken"⁹⁸, "Geçmiş Aşk"⁹⁹, "Ölüme Mehdiye"¹⁰⁰ Zekeriya

⁷³ Demirtaçoğlu Faruk Kadri, "Türkleşmek, İslamlaşmak, Muasırlaşmak", *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 14-17.

⁷⁴ Fındıkoğlu, "Altın-Işık'ın Aydınlığı Karşısında Soyadlarımız ve Yeni Cereyanlar I", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 15; "Altın-Işık'ın Aydınlığı Karşısında Soyadlarımız ve Yeni Cereyanlar II", *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 12-13.

⁷⁵ Cahide Turan, "Geçmiş Anarken", *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 3.

⁷⁶ Cahide Turan, "Dün", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 18.

⁷⁷ Kemaloğlu, "Altın Işık", *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 5.

⁷⁸ Kemaloğlu, "Bir Türk Güzeline", *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 9.

⁷⁹ Mehmed Halid Bayrı, "Fatih", *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 5.

⁸⁰ M. Halid Bayrı, "İstanbul'a Dair Mısralar", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 13.

⁸¹ Niyazi Sabri Ergül, "Bişr Yıldönümü", *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 5.

⁸² Tevetoğlu, "Kızım Filiz Hatun'a Yazdıklarım", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 11.

⁸³ Tevetoğlu, "Dostlara Sesleniş", *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 10.

⁸⁴ Çavdaroğlu, "Ben", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 11.

⁸⁵ Tahsin Atakan, "İstek", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 3.

⁸⁶ Tahsin Atakan, "Sabah", *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 7.

⁸⁷ Celâl Turanibaşer, "Kınamayın Dostlarım", *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 5.

⁸⁸ Celal Turanibaşer, "Çağırış", *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 17.

⁸⁹ Selahattin Avcı, "Gül Bağları", *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 15.

⁹⁰ Yanıkoğlu, "Benmiyim", *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 4.

⁹¹ Yanıkoğlu, "Demokrasi –C.H.P. Dili ile", *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 5.

⁹² Selahattin Savcı, "Tokata Türküler", *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 13.

⁹³ Selahattin Savcı, "Yaprak", *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 6.

⁹⁴ Selahattin Savcı, "Balıkesirde Sabah", *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 7.

⁹⁵ Kemal Abbas Altunkaş, "Işık", *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 19.

⁹⁶ Yaşar Faruk, "Red", *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 13.

⁹⁷ Raci Damacı, "Yedek Subaylar", *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 13.

⁹⁸ İsmail Mustafa Manaflar, "Emirgânda Yazı Beklerken", *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 9.

⁹⁹ İsmail Mustafa Manaflar, "Geçmiş Aşk", *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 14.

Tansel, “Fanilik ve Sonsuzluk”¹⁰¹, Naci Kalender, “Hülya Saatları”¹⁰², Tanrıdağlı N. Özdemir, “Sesleniş”¹⁰³

Hikâye: Uzunhasanoğlu, “Küçük Aydemir”¹⁰⁴

11. Sonuç

15 Ocak 1947 yılında yazı hayatına başlayan ve sadece sekiz sayı yayımlanabilen *Altın Işık* dergisinin yayımlanma sebebi millî şuurunu kaybetmiş Türk milletine bilinç kazandırmaktır. Dergideki yazılar milliyetçilik, tarih, edebiyat, eleştiri, şahsiyetler, röportajlar, güncel meseleler, çeviriler ve tanıtım yazıları üzerinedir.

Dergideki yazılarda ve milliyetçilik mefhumunun içerisinde farklı olgular bir arada bulunur. Makalelerde “Millet nedir?” sorusuna cevap arayan yazılar, milletin soy, dil, dilek birliği üzerine kurulu bir cemiyet olduğu üzerinde dururlar. Ancak görüldüğü üzere bu düşünce içerisinde “din” mefhumu yer almaz. Ancak çeşitli eserlerde milleti tanımlarken din unsuru üzerinde de durulduğu görülür. Söz konusu durumun sebebini Türkçü-Turancı düşüncenin her türlü dinî düşüncenin ırkı bozacağı fikrine bağlamak yerinde bir tespit olur. Diğer taraftan Türk Tarih Tezinin İslamiyet’e bakışının ve Fransız İhtilâli’nin “din” unsuru dışarıda bırakan millet tanımına etkisi olduğu düşünülebilir. Türk milliyetçiliğinin diğer boyutu olan ırkçılık konusunda *Altın Işık* dergisinde yazılar mevcut olsa da, diğer Türkçü dergilere göre oldukça azdır. Turancılık konusunda dergide neşredilen Muharrem Ergin’in yazısı “Turancılık” mefhumunun içeriğine göre oldukça farklıdır. Belki de ilk defa Muharrem Ergin tarafından Ziya Gökalp’ın kurduğu teori eleştirilir ve “Türkçülük” kavramını Anadoluculuk, Türkiyecilik, Türkmencilik, Turancılık kavramlarına bölmenin yanlış olduğu üzerinde durulur. Komünizm karşıtlığı Türkçü-Turancı ideolojinin temelinde yer alan kavramlardan birisidir. *Altın Işık* dergisinde komünizm karşıtlığı konusunda net bir tavır olduğu açıktır. Ancak fikrin temelinde yer alan Yahudi karşıtlığı ile komünizm karşıtlığını birleştirme düşüncesi *Altın Işık* dergisindeki yazılarda görülmez. Ayrıca dönemin millî eğitim sisteminde komünizm propagandası yapıldığı gerekçesiyle yönetime ciddi bir eleştiri de getirilir. Türkçülüğün üzerinde durduğu konulardan biri de gelecek tasarımı ve ülkü anlayışıdır. Bu konuda gençlere verilen önem de dergide vurgulanan konular arasındadır.

Altın Işık dergisinde üzerinde durulan diğer konulardan ikisi tarih ve edebiyattır. Tarih görüşü konusunda Hüseyin Nihal Atsız ve Rıza Nur’un yolunu takip eden dergi, konularını Osmanlı tarihi ve Ermeni meselesinden alır. Onlara göre Türk tarihi Selçuklu döneminden başlar ve süreklilik arz eder. Bundan dolayı dergideki makalelerin geneli Osmanlı dönemi üzerinedir. Sadece bir makale Ermeni meselesi üzerinde durur. Tarihten sonra diğer konu edebiyattır. Edebiyatla ilgili makalelerde Mehmet Akif ve Ömer Seyfettin üzerinde durulur. Yazılarda her iki şahsiyetin milliyetçilik yönü vurgulanır. Ayrıca unutulmuş ve değeri anlaşılmayan sanatçıların eserlerinin kütüphane raflarında tam olarak bulunmadığından şikâyet edilir.

¹⁰⁰ İsmail Mustafa Manaflar, “Ölüme Medhiye”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 13.

¹⁰¹ Zekeriya Tansel, “Fanilik ve Sonsuzluk”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 12.

¹⁰² Naci Kalender, “Hülya Saatları”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 5.

¹⁰³ Tanrıdağlı N. Özdemir, “Sesleniş” *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 6.

¹⁰⁴ Uzunhasanoğlu, “Küçük Aydemir”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 15-16.

Hem edebî hem şahıslara yönelik hem de sosyal eleştirilere yer verilen *Altın Işık* dergisinde edebî olarak Cavit Baysun'un *Cem Sultan-Hayati ve Şiirleri* adlı kitabı eleştirilir. Şahıs olarak ise, genelde dönemin siyasetçilerinin eleştirildikleri görülür. Sosyal problemlerden dilenciler ve göç üzerinde durulur. Şahıs olarak Rıza Nur hakkında bir sayı yayımlanır. Derginin çıktığı dönemdeki millî eğitim politikaları ve musiki üzerine röportajlara da yer verilir. Güncel meseleler, çeviriler ve tanıtım yazıları da dergide yer alan yazılar arasındadır. Edebî ürünler genellikle şiirlerdir. Ayrıca dergide bir hikâye de yayımlanır. Şiirler genellikle tabiat, kahramanlık, Türk kimliği, tarih, şehirler, Turancılık, metafizik ve ideolojik konular üzerinde yoğunlaşır.

Sonuç olarak *Altın Işık* dergisi dönemine ışık tutmak ve millî şuurunu kaybetmiş Türk gençliğine bu bilinci vermek için yayımlanmıştır. Ancak maddi sorunlar nedeniyle ancak sekiz sayı çıkabilmiştir. İçerisinde birçok konuya yer verilen dergi, dönemin güçlü fikir ve sanat adamlarının yazılarına yer verdiğinden dolayı da neşredildiği döneme göre modern bir mahfil gibi düşünülebilir. Ayrıca yayın hayatı kısa sürse de Türkçü dergiler içerisinde önemli olduğu gözden uzak tutulmamalıdır.

Kaynakça

Genel Kaynaklar

- AHMAD, Aijaz, *Teoride Sınıf, Ulus, Edebiyat*, (Çev. Ahmet Fethi), Alan Yayıncılık, İstanbul 1995.
- DARENDELİOĞLU, İlhan, *Türkiye'de Komünist Hareketleri*, Toker Yayınları, İstanbul 1976.
- GENÇ, İlhan, *Edebiyat Bilimi Kuramlar-Akımlar-Yöntemler*, Kanyılmaz Matbaası, İzmir 2007.
- LUKACS, György, *Çağdaş Gerçekçiliğin Anlamı*, (Çev. Cevat Çapan), Payel Yayınları, İstanbul 1979.
- ÖNEN, Nizam, *İki Turan*, İletişim Yayınları, İstanbul 2005.
- ÖZDOĞAN, Günay Göksu, *Turandan Bozkeurda*, İletişim Yayınları, İstanbul 2006.
- SEFERCİOĞLU, Necmeddin, *Türkçü Dergiler*, Türk Ocakları Ankara Şubesi Yayınları, Ankara 2008.
- SOĞUKÖMEROĞULLARI, Mehmet, *Turancılık Fikrinin Türk Romanına Yansıması (1908-2008)*, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü (Basılmamış Doktora Tezi), Ankara 2010.
- TAŞKIN, Yüksel, "Anti-Komünizm ve Türk Milliyetçiliği: Endişe ve Pragmatizm", *Modern Türkiye'de Siyasî Düşünce 4 Milliyetçilik*, C.4., İstanbul 2008, İletişim Yayınları. s. 618-634.

Makaleler

- Altın Işık, "Türk Edebiyatını İstihfaf Eden Maarif Vekâletinin Tuhaf Fikirleri", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 7-9, 19.
- ASYA, Arif Nihat, "Altın Işık", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 3.
- ATSIZ, "Işık", *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 1.
- ATSIZ, "Millî Mukaddesat Düşmanları", *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 12-14.
- ATSIZ, "Propaganda", *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 3.
- ATSIZ, "Hasan Âli Hesap Vermelidir", *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 3-5.

- ATSIZ, “Unutmayacağız”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 3-4.
- ATSIZ, “Millet’in İfşaatı”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 3.
- ATSIZ, “Kültür Davasının Başı”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 3.
- ATSIZ, “Büyük Türkçü Doktor Rıza Nur”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 13-16.
- BERKER, Ercümen, “Üstadımla Konuştum”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 16-17.
- DANIŞMEND, İsmail Hami, “Fatih’in Moskof Tehlikesini Önleme ve Karadeniz Siyaseti”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 2-3.
- DANIŞMEND, İsmail Hami, “Kahraman Türk Kadınları”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 6.
- DANIŞMEND Nazan (Nakleden) “Halkımızın Gösterdiği Kahramanlık Hakkında Bir İngiliz Zabitanın Hâtıraları”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 10.
- DEMİRTAŞ, Faruk, “Cemal Nadir’in Arkasından”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 18-20.
- DEMİRTAŞ, Faruk Kadri, “Türk Milliyetçiliğine Kısa Bir Bakış”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 6-9, 18.
- DEMİRTAŞ, Faruk Kadri, “Büyük Türkiye ve Türk Milliyetçiliğinin Meseleleri”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 9-10.
- DEMİRTAŞOĞLU, Faruk, “Ziya Gökalp’in Manzumeleri”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 14-15.
- DEMİRTAŞOĞLU, Faruk Kadri, “Türkleşmek, İslamlaşmak, Muasırlaşmak”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 14-17.
- DİZDAROĞLU, Hikmet, “Cem Sultan-Hayatı ve Şiirleri” *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 13-14.
- DÜLGER, Bahadır, “Dağınıklık ve Durgunluk” *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 12.
- ERGİN, Muharrem, “Âkif ve İstiklâl Marşı”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 4.
- ERGİN, Muharrem, “Davamız”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 4-6, 19.
- ERGİN, Muharrem, “İrkçılık-Turancılık Yoktur Türkçülük Vardır”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 4-5, 18.
- FINDIKOĞLU, “Altın-Işık’ın Aydınlığı Karşısında Soyadlarımız ve Yeni Cereyanlar I”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 15.
- FINDIKOĞLU, “Altın-Işık’ın Aydınlığı Karşısında Soyadlarımız ve Yeni Cereyanlar II”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 12-13.
- GÖKÇEK, Yaşar, “Akıncılar”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 16-17.
- GÖKYAY, Orhan Şaik, “Boş Raflar”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 4-5.
- HACIHABİBOĞLU, Nuri, “Sefalet Çiçekleri (Dilenciler)”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 16-17.
- HACIHABİBOĞLU, Nuri, “Göç”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 8-9.
- HATİPOĞLU, Ali, “Milliyetçi Fikirler ve Gençlik” *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 9.
- KEMALOĞLU, “Milliyetçiliğin Soysuzlaştırılması”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 6-8.
- KEMALOĞLU, “Aşağılık Duygusu”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 2.
- KEMALOĞLU, “Türk Kimdir, Kim Türktür, Millet Nedir?” *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 4-5, 16.
- KEMALOĞLU, “Türklüğün Büyük Sevdahısı”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 3.
- KIRZIOĞLU, “Osmanlıların Hazar Kıyılarını Fethi ve Tiflis Müdafaası”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 11-13.

- KIRZIOĞLU, “Umumî Türk Tarihine Giriş”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 9, 19.
- KIRZIOĞLU, “Ermeni İstekleri ve Tarih”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 14-18;
- KIRZIOĞLU, “Ermeni İstekleri ve Tarih II”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 12-15.
- KIRZIOĞLU, “Rahmetli Rıza Nur Beğ’in Millî siyaset, kültür görüşü ve ülküsü”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 9-10.
- KOLOĞLU İhsan, “Altın Işık Yolu”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 7.
- KOLOĞLU İhsan, “Reşit Safvet Beğ ile bir mülâkat”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 8.
- LAMENNAİS, “Birlik En Büyük Kuvvet” (Çev. Ellezoğlu), *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 18.
- MÜFTÜ OĞLU Nihad, “Ömer Seyfettin”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 6-8.
- SANÇAR, Nejdet, “Demokrasilerde Komünistlerin Yeri”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 6-7.
- SANÇAR, Nejdet, “Türkçülük Komünistlik Çarpışmasında Kızılılara Üstünlük Sağlayan Hususlar”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 14-15.
- SANÇAR, Nejdet, “Millet İşlerinde Açık Sözlülük”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 12-14.
- SANÇAR, Nejdet, “Türk Irkçılığı”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 4-7, 18.
- SANÇAR, Nejdet, “Dalkavuk”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 13.
- SANÇAR, Nejdet, “Devlet Adamı”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 6.
- SANÇAR, Nejdet, “Rıza Nur ve Türklük Meseleleri”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 6-7.
- ŞADAN, İzzettin, “Rıza Nur’un Son Günü”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 11.
- TENGİRŞENK, Yusuf Kemal, “Rıza Nur”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 4-5.
- TÜRK, Türkân, “Öyle Değil Seraceddin”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 2, 16.
- TÜRK, Türkân, “İki Yüzlü Vesika”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 2.
- URAZOĞLU, Z., “Sovyet Temsil Politikası”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 16-17.
- URAZOĞLU, Zeki, “Sovyetlerin Türkleri İmha Politikası”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 12-13.
- (İsimsiz) “İrkçilik Turancılık Davası”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 5, 8.
- YILANOĞLU, “Din ve Ahlâk”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 4-7, 18.
- YUSUFOĞLU, Aksam, “Esir Kamplarından Bir Mektup”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 2.
- YÜZBAŞIOĞLU Osman, “İki Yıldönümü ve Bir Cevap”, *Altın Işık*, 25 Eylül 1947, S. 8, s. 12.

Tanıtım Yazıları

- DEMİRTAŞOĞLU, Faruk Kadri, “Türkleşmek, İslamlaşmak, Muasırlaşmak”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 14-17.
- TOPÇU, Nurettin, “İdaal ve İdeoloji”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 18-19.

Şiirler

- ALTUNKAŞ, Kemal Abbas, “Işık”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 19.
- ATAKAN, Tahsin, “İstek”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 3.
- ATAKAN, Tahsin, “Sabah”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 7.

- AVCI, Selahattin, “Gül Bağları”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 15.
- BAYRI, Mehmed Halid, “Fatih”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 5.
- BAYRI, M. Halid, “İstanbul’a Dair Mısralar”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 13.
- ÇAVDAROĞLU, “Ben”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 11.
- DAMACI, Raci, “Yedek Subaylar”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 13.
- ERGÜL, Niyazi Sabri, “Bişır Yıldönümü”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 5.
- FARUK, Yaşar, “Red”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 13.
- KALENDER, Naci, “Hülya Saatları”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 5.
- KEMALOĞLU, “Altın Işık”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 5.
- KEMALOĞLU, “Bir Türk Güzeline”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 9.
- MANAFLAR, İsmail Mustafa, “Emirgânda Yazı Beklerken”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 9.
- MANAFLAR, İsmail Mustafa, “Geçmiş Aşk”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 14.
- MANAFLAR, İsmail Mustafa, “Ölüme Medhiye”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 13.
- SAVCI, Selahattin, “Tokata Türküler”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 13.
- SAVCI, Selahattin, “Balıkesirde Sabah”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 7.
- SAVCI, Selahattin, “Yaprak”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 6.
- TANRIDAĞLI N. Özdemir, “Sesleniş” *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 6.
- TANSEL, Zekeriya, “Fanilik ve Sonsuzluk”, *Altın Işık*, 25 Haziran 1947, S. 6, s. 12.
- TEVETOĞLU, “Kızım Filiz Hatun’a Yazdıklarım”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 11.
- TEVETOĞLU, “Dostlara Sesleniş”, *Altın Işık*, 25 Ağustos 1947, S. 7, s. 10.
- TURAN, Cahide, “Geçmiş Anarken”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 3.
- TURAN, Cahide, “Dün”, *Altın Işık*, 15 Şubat 1947, S. 2, s. 18.
- TURANİBAŞER, Celâl, “Kınamayın Dostlarım”, *Altın Işık*, 15 Mart 1947, S. 3, s. 5.
- TURANİBAŞER, Celal, “Çağırış”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 17.
- YANIKOĞLU, “Benmiyim”, *Altın Işık*, 25 Mart 1947, S. 4, s. 4.
- YANIKOĞLU, “Demokrasi –C.H.P. Dili ile”, *Altın Işık*, 25 Mayıs 1947, S. 5, s. 5.

Hikâye

- UZUNHASANOĞLU, “Küçük Aydemir”, *Altın Işık*, 15 Ocak 1947, S. 1, s. 15-16.